

[Justitsministeren.]

pr. 1. april 1975 skete der det, at 4 mand fra razziaholdet, der i øvrigt i lighed med ca. 80 andre unge ordenspolitifolk er på hel- eller halvårlig turnustjeneste i kriminalpolitiet, blev flyttet efter deres endte turnus. 4 andre unge ordenspolitifolk har overtaget stillingerne. 2 yngre kriminalpolitifolk har remlaceret kolleger i drabsafdelingen og narkotikaafdelingens efterforskningssektion, hvor arbejdspresset for øjeblikket er meget stort. De vil senere blive erstattet, formentlig af yngre kriminalpolitifolk, der for tiden er på skole.

For omflytningen i razziaholdet taler i øvrigt ikke alene de almindelige uddannelseshensyn. Det har netop for dette arbejde betydning, at personalet ikke er kendt i forhandlerkredse. Jeg kan tilføje, at narkotikaafdelingen i Københavns politi er en helhed på ca. 40 mand. Heri indgår sædvanligvis omkring 8 mand på razziaholdet.

Razziaholdet arbejder selvsagt ikke kun om dagen. Dets størrelse og personalets arbejdstider kan udvides, indskrænkes eller omlægges efter konkret behov. Personalet er bekendt hermed. Man ønsker ikke fra ledelsens side at lægge unødvendige hindringer i vejen for holdets initiativer, men afdelingens ansvarlige leder må naturligvis vide, hvad der foregår. I forbindelse hermed har politidirektøren oplyst, at man for tiden drøfter gruppens arbejdsforhold.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg takker den højtærede justitsminister for redegørelsen. Den lød omtrent som jeg havde ventet, og da tiden desværre ikke tillader, at man kan argumentere ordentligt i så vigtigt et anliggende som dette, må jeg indskrænke mig til at stille ministeren 2 til lægsspørgsmål.

Det første lyder: agter ministeren at pålægge politidirektøren omgående tilbageførelse af de medarbejdere fra razziaholdet, der er blevet tvangsforflyttet? Det andet er: er det justitsministerens hensigt at gøre en omgående indsats for at nedbryde skrankerne, murene, gærdene, hvad man vil, imellem de forskellige politiafdelinger, således at et tværgående — et tværgående — og effektivt opklaringsarbejde kan foranstalles? Det overordnede hensyn er her ikke hensynet til visse politichefers kompetencekomplekser,

men det overordnede hensyn er den menneskelige tragedie, der følger i disse forbrydelsers kølvand, og den betydelige samfundsmæssige forpligtelse, som vi selvfølgelig står med over for forbrydernes ofre.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg var ved at begynde at glæde mig, da hr. Kaj V. Andersen startede sit indlæg med at sige, at svaret var, som han havde forventet, for så havde jeg håbet på, at det indebar, at man helt havde taget til efterretning, at der er tale om en ganske bestemt naturlig situation for en turnustjeneste, for en uddannelsessituation, og det er det, der er den egentlige baggrund for det, der er sket.

Jeg kan, når det drejer sig om de to spørgsmål, svare følgende:

Jeg agter ikke at give noget påbud om, at man skal tilbageføre de folk, der er blevet forflyttet. Jeg ville dermed gå ind på at nedbryde hele det uddannelsessystem og den turnustjeneste, der er. I øvrigt kunne jeg i samme forbindelse sige, at hvis jeg skulle til at tage mig af en lille bitte afdeling som 8 mand det ene sted efter det andet i landet, ville jeg få mere end nok at gøre. Det er simpelt hen et urimeligt forlangende. Dette her hører direkte hjemme under politidirektørens embede.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om det tværgående arbejde, har jeg lyst til at sige, at der jo i denne sag er et ganske glimrende eksempel på, at der er tale om samarbejde. Jeg nævnte f. eks., at narkotikapolitiet består af 40 mand. Der er altså tale om et samarbejde også med uropatruljen og med andre afdelinger, og dette tværgående arbejde finder da sted, når det er nødvendigt.

Jeg er enig med hr. Kaj V. Andersen i, at det naturligvis for politiets effektive arbejde altid er nødvendigt at have så meget samarbejde mellem de forskellige grupper som overhovedet muligt, og skulle der være noget som helst på dette punkt, der trænger til at blive puffet lidt i denne retning, vil jeg da gerne være med til at snakke om det med rette vedkommende.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg takker den højtærede justitsminister for den smule imødekommenhed, der lå i